

Datum: 24 oktober 2020

Betreft: schriftelijke vragen conform art. 39 RvO

Aan: het college van burgemeester en wethouders

Over: Daklozenopvang

Geacht college,

De afgelopen periode is de raad diverse malen benaderd door daklozen die gebruik maken van de opvang. Zij hebben klachten over de omstandigheden op de opvang en over het beleid waar zij als woningzoekende mee te maken krijgen.

Een veelgehoorde klacht is dat er in de begeleiding geen onderscheid gemaakt lijkt te worden tussen daklozen met zorgbehoefte door zware psychische problematiek, en economisch daklozen zonder dergelijke (ernstige) klachten. Zij ervaren de bemoeizorg die gepaard gaat met het aanvaarden van een begeleidingstraject als hinderlijk en contraproductief bij het vinden van een woning en werk. Een zorgindicatie belemmert volgens hen de kans op betaald werk en een reguliere woning. Ook kan de verplichte dagbesteding problemen opleveren met het aanvragen van een uitkering via het UWW, bijvoorbeeld omdat er dan arbeidsvermogen wordt geconstateerd. Bovendien lijkt de aard van de dagbesteding, alsmede de verplichte aard ervan, meer op arbeid. Daar zou echter een minimumloon tegenover moeten staan, waar hier geen sprake van is.

Tevens ervaren de daklozen die de raad benaderd hebben het als zeer onprettig dat zij kamers op de opvang moeten delen met mededaklozen die een zware psychische stoornis hebben of verslaafd zijn. In het geval van ex-verslaafden vergroot dit volgens hen de kans op terugval. In tegenstelling tot hetgeen recent in de *Gelderlander* vermeld werd zou er nog geen sprake van zijn dat iedereen – COVID19-maatregelen buiten beschouwing latende - een aparte kamer heeft; dit geldt vooral voor vrouwen.

De SP acht het van groot belang dat iedere dakloze een passende begeleiding krijgt die er maximaal aan bijdraagt dat hij of zij zo snel mogelijk weer een woning kan betrekken en het gewone leven weer op kan pakken. Daarbij is ook maatwerk belangrijk – de ene dakloze is de andere niet, en een economisch dakloze heeft een andere hulpbehoefte dan een dakloze met ernstige psychische problematiek of een drugsverslaving.

Dit brengt de SP tot de volgende vragen:

1. Wordt er in de begeleiding van daklozen in de opvang onderscheid gemaakt tussen economisch daklozen en daklozen met een sterke zorgbehoefte? Zo nee, waarom niet?
2. Acht het college het zinvol om een economisch dakloze zonder ernstige psychische problemen in hetzelfde zorgtraject te zetten als een dakloze met zorgbehoefte?
3. Is er wel of geen sprake van dat iedere bewoner een aparte slaapruiimte heeft, of zijn hier concrete plannen voor?
4. Acht het college het wenselijk dat economisch daklozen en/of ex-verslaafden tussen daklozen met een zware psychische aandoening of verslaving verblijven? Is het niet mogelijk deze mensen apart van elkaar op te vangen?
5. Ziet het college het verplicht inpakken van producten en verrichten van groenonderhoud als dagbesteding, of als het verrichten van arbeid?
  - a. In het laatste geval, is het college het eens met de SP dat hier een minimumloon tegenover zou moeten staan?

6. Daklozen moeten de opvang na drie maanden verlaten en kunnen dan na drie maanden weer aankloppen voor een plek. In de tussentijd moeten zij elders terecht, terwijl er door lange wachtlijsten en gecompliceerde procedures niet altijd plek is waardoor zij naar eigen zeggen op straat belanden. Hoe oordeelt het college over deze praktijk? Deelt het college het standpunt van de SP dat niemand in Nijmegen op straat zou moeten slapen?
7. Bij de SP bereiken ons van diverse kanten signalen dat het verkrijgen van een postadres verschaft door de gemeente veel moeizamer gaat, dan enige tijd geleden. Zo weigeren De Hulsen en het Leger des Heils hun adres als postadres af te staan, waar dit eerder wel mogelijk was. Wie geen postadres heeft, verliest zijn uitkering, kan geen post ontvangen van woningcorporaties en kan geen doktors- en tandartsafspraken meer maken. Een postadres hebben is dus essentieel voor het welzijn van deze mensen. Herkent het college deze beleidswijziging?
  - a. Zo ja, waarom is deze beleidswijziging ingevoerd?
  - b. Zo niet, kan het college garanderen dat het aanvragen van een postadres even gemakkelijk blijft gaan, zoals dat tot zeer recent het geval was?

Met een vriendelijke groet,

Namens de SP-fractie

Maarten Sweep

